

অকঁনিহঁতঁৰ বাবে বাইবেলখন
আগবঢ়াইছে

ঈশ্বৰে
যোচেফক
দাসক সন্মান
কৰে

লিখিছে: Edward Hughes

ব্যাখ্যা কৰিছে: M. Maillot; Lazarus

গ্রহণ কৰিছে: M. Maillot; Sarah S.

অনুবাদ কৰিছে:

ডঃ শান্তি ৰাণী সিং, এম. এচ. চি. পি. এইচ. ডি.

প্রকাশ কৰিছে: Bible for Children

www.M1914.org

©2023 Bible for Children, Inc.

অনুমতি: এই কাহিনীটো নকল বা ছপা কৰা অধিকাৰ

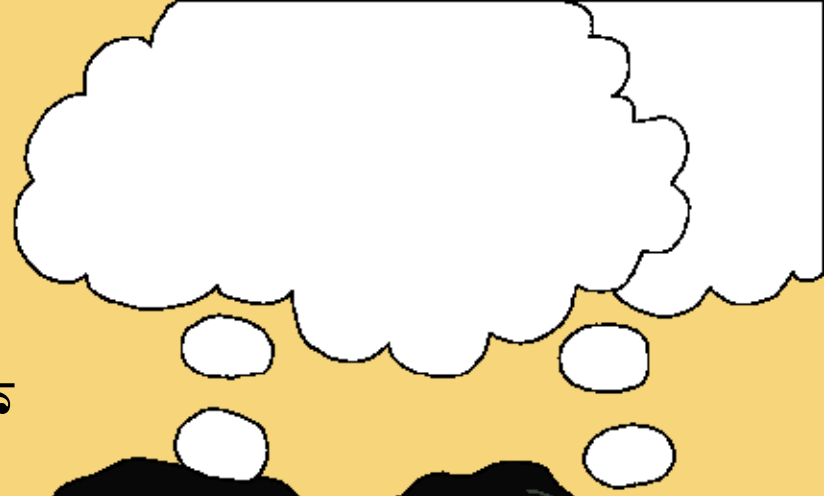
আপোনাৰ আছে, কিন্তু ইয়াক বিক্ৰী নকৰিব।

যোচফেক তেওঁৰ প্ৰাক্তন মাষ্টিৰ
পোটিফিাৰে ভুলকৈ কাৰাগাৰত
ৰাখিছিল। কাৰাগাৰত যোচফে
আজ্ঞাকাৰী আৰু সহায়ক আছিল।
ৱাৰ্ডনেজনে যোচফেক কাৰাগাৰৰ
জীৱন সংগঠিত কৰিবলৈ
বিশ্বাস কৰিছিল।
যহিতে ঈশ্বৰ
যোচফেৰ সৈতে
আছিল, সেয়েহে
কাৰাগাৰ সকলোৰে
বাবে এক উত্তম
স্থান হৈ পৰিছিল।

ৰজাৰ বকোৰ আৰুবাটলাৰ
কাৰাগাৰত আছিলি। "আপুনি ইমান
দখী কয়ি?" যোচফে এদনি
তওঁলোকক সুধলি। "আমাৰ
সপোনবোৰৰ অৰ্থ কোনেও আমাক
দখোৱাৰ
নোৱাৰে,"

সমস্যাগ্ৰস্ত
লোকসকলে উত্তৰ দছিলি।

"ঐশ্বৰ্য কৰিব পাৰে!"
যোঁচফে কৰ্ছিলি।
"মোক সপোনবোৰ
কওঁকা।"

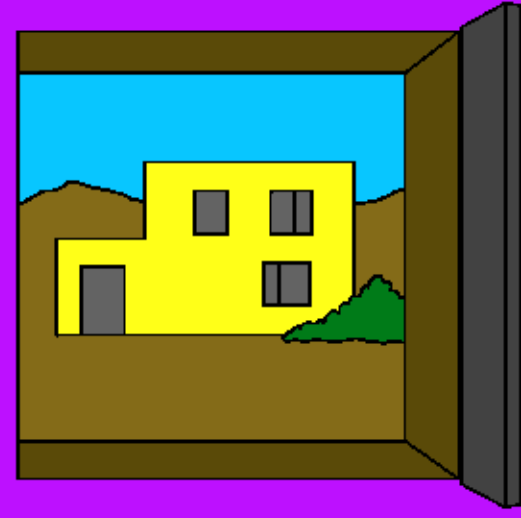
"আপোনাৰ সপোনৰ অৰ্থ হ'ছে যে তিনি দিনৰ ভিতৰত আপুনি
ৰজা ফাৰোৰ পক্ষলৈ ঘূৰি আহিব," যোচফে বাটলাৰজনক
ক'ছিল। "মোক মনত ৰাখিব আৰু ফাৰোক মোক
মকতু কৰিবলৈ কওঁক।" বকোৰৰ

সপোনটোৱে
বয়ো খবৰ
ধৰা ৰাখিছিল।
যোচফে
ক'ছিল,
"আপুনি
তিনি দিনৰ
ভিতৰত
মৰবি।" দয়ু
তোটা সপোন
সচা হ'ল।

কনিত বাটলাৰে যোচফেৰ কথা পাহৰি গৈছিল
যতেিয়ালকৈ ফাৰো এদনি সমস্য়াত সাৰ
নাপালে "মোৰ এটা সপোন আছিল," তেওঁ

কান্দাছিল। তেওঁৰ কোনো
জ্ঞানী ব্যক্তিয়ে
তেওঁক ইয়াৰ অৰ্থ

দখোৱাৰ নোৱাৰিলে।
ততেয়া বাটলাৰে যোচফেক
কাৰাগাৰত মনত পলোইছিল।
তেওঁ ফাৰোক তেওঁৰ
বসিয়ে কৈছিল।

ফাৰোৱে লগে লগে যোচফেক পঠিয়াইছিলি।
যোচফে বজাক কহিলি: "তোমাৰ সপোন
ঈশ্বৰৰ পৰা অহা বাৰততা। "ইজপিতত সাত বছৰ
প্ৰচুৰ পৰমাণে থাকবি, তাৰ পছিত সাত
বছৰৰ ভয়ংকৰ দৰ্ভু ব্ভক্ৰ হ'বা।"

যোচফে ফাৰোক পৰামৰ্শ দা
কছিলি, "সাতটা ভাল বছৰত খাদ্য
সংৰক্ষণ কৰাৰ পৰিকল্পনা
কৰক, নহলে আপোনাৰ
লোকসকলে দৰ্ভু
ৰ্ভক্ৰিসত ভোকত
মত্ৰ যুমখতু পৰবি।"
"ঈশ্বৰ তোমাৰ সৈতে
আছে," ফাৰোৱে
ঘোষণা কৰলি।
"আপনি ইজিপ্তত
দায়িত্ব ল'ব,
মোৰ পছিত
দ্বিতীয়।"

সাত বছৰ পৰচৰ পৰমািণে আছিলি। তাৰ পছিত সাত বছৰ
দৰভাি ৰভকিষ। ইঁজপিতৰ বাহৰিে সকলো ঠাইতে খাদযৰ
অভাি আছিলি য'ত তেঁলোকে বদ্ধুিমত্ৰাৰে বহু সামগ্ৰী
সংৰক্ষণ কৰছিলি। যোচফেৰ দৰুৈ ৰ সবদশেত যাকোবৰ
পৰিয়ালে ভোকত আছিলি।

সকলো দেশেৰ মানহুে শস্য কনিবিলৈ ইজপিতলৈ গছৈলি।

যাকোবে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আদশে দাি কছৈলি:

"আপুনাও যাবই লাগবি, নহলে আমাি ভোকত

মৰমি।" ইজপিতত

উপস্থতি হৈ

পুত্ৰসকলে খাদ্য

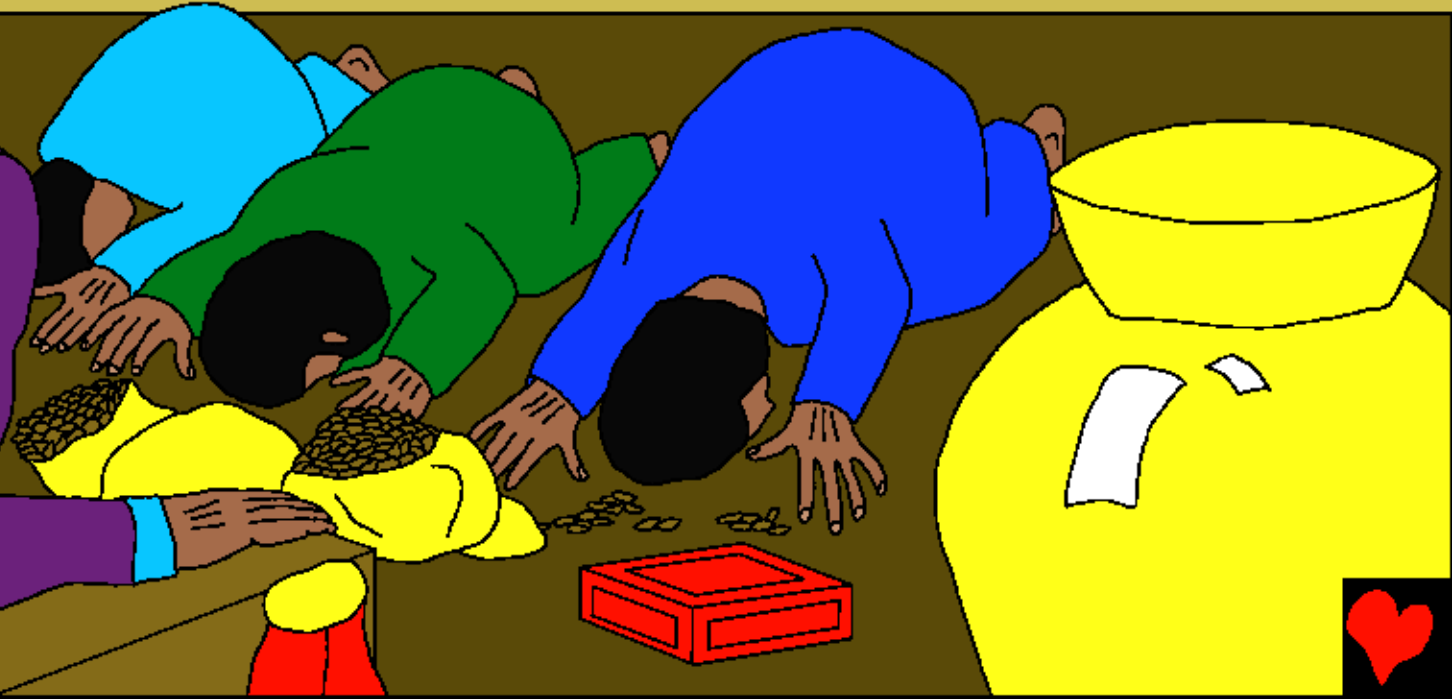
ক্ৰয় কৰবিলৈ

প্ৰস্তুত

চলাইছলি।

যাকোবৰ পুত্ৰসকলে মচিৰৰ দায়িত্বত থকা
প্ৰভুৰ সন্মুখত নমস্কাৰ কৰিছিল। তেওঁলোকে
তেওঁলোকৰ ভায়েক যোচফেক চৰ্ণি পোৱা
নাছিল। কিন্তু যোচফে তেওঁলোকক চৰ্ণি
পাইছিল। যোচফে তেওঁৰ বাল্যকালৰ
সপোনবোৰ মনত পলোইছিল। ঈশ্বৰে তেওঁক
তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ ওপৰত ডাঙৰ-দীঘল কৰিছিল।

যোচফে অতি জ্ঞানী আছিলি। তেওঁ মোটা মটু
কৈ কথা পাতছিলি আবুতওঁৰ ভায়েকে চমিওনক
জমিমা কৰাি ৰাখছিলি। "খাদ্য লওঁক,
ঘৰলৈ যাওক আবু আপোনাৰ
কনষিঠ ভায়েকেৰ সতে ঘূৰা
যাওক," তেওঁ
আদশে দছিলি।

"তত্বেয়া মই গম পাম যবে আপুনা চোৰাংচোৰা
নহয়।" ভাই-ভনীসকলে ভাবছিলি যবে বহু বছৰ
আগতে ঈশ্বৰে যোচফেক দাস
হঁচাপে বকিৰী কৰাৰ বাবে
তওঁলোকক শাস্তি দিবি পাৰে।

যাকোব আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল বিভিন্নান্ত হৈছিলি। "আমাৰ টকা
শস্যত ঘূৰাই দিয়া হৈছিলি। আৰু শাসক কৈছিলি যে আমি
বঞ্জেজামনিক আনিবি লাগবি।" জকেবে বঞ্জেজামনিক
যাবলৈ নদিলি। কিন্তু সোনকালহে
খাদ্যব্যৱহাৰ কৰা হৈছিলি। ভাই-ভনীসকলে
মচিৰলৈ ঘূৰি যাব লগা হৈছিলি। বঞ্জেজামনি
তেওঁলোকৰ সতে গৈছিলি।

যতেয়া যোচফে বঞ্জোমনিক দখেছিলি ততেয়া তেওঁ তেওঁৰ
সবেকসকলক এক মহান ভোজ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ আদশে দছিলি।
ভাইসকলক আমন্ত্ৰণ জনোৱা হছিলি। "আপোনাৰ দউতা
জীয়াই আছনে আৰুভালে আছনে?" যোচফে সুধলি। সম্ভৱতঃ
তেওঁ ভাবি আছিলি কনেকেই তেওঁ গোটাই পৰিয়ালটোক একত্ৰতি
কৰবি পাৰে।

যোচফে এইটোও জানবি
বচিৰছিলি যে তেওঁৰ
ভাতৃসকলে তেওঁলোকৰ বহু
বছৰৰ পাপত সচাঁ কৰিয়ে
দুঃখতি নকোি ভোজৰ পছিত
তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত
চৰুকৰাৰ অভিযোগ
উত্থাপন কৰছিলি।

যোচফে এইদৰে ক'ছিলি:
"তোমালোকক শাস্তি
দিবলৈ মই ব্ৰেজামনিক
মোৰ দাস হিচাপে ৰাখিমি।"
"মোৰ প্ৰভু, তাৰ সলনি
মোৰ জীৱন লওক,"
যহিুদাই অনৰু োধ
কৰছিলি।

যোচফে জানছিলি যে
যোচফেক বকিৰী কৰিবলৈ
পৰামৰ্শ দিয়া যহিুদা
কথোপকথন সচা
কৈয়ে সলনি হৈছে।

যোচফে নজিৰ পৰিয়ালৰ প্ৰতি থকা প্ৰমে
লকুৰাব নোৱাৰিলে আৰু সকলো মচিৰীক
বাহৰিলে পঠিয়াই দিছিল। তাৰ পছিত

তওঁ কান্দবিলে
ধৰিলে। "মই
যোচফে তোমাৰ
ভায়েকে, যাক তুমি
মচিৰত বকিৰী
কৰিছিলি।"
আচৰতি

আৰু ভয় খাই
ভাই-ভনীসকলে
একো
কোৱা নাছিল।

যোচফে তেওঁৰ ভাতৃসকলক উৎসাহিত
কৰছিলি। "ঈশ্বৰে মোক মচিবত

প্ৰভু কৰা তুলিছিলি
যাতে মই এই দৰ্ভু
ব্ৰতক্ৰমত আপোনাৰ জীৱন
ৰক্ষা কৰিব পাৰোঁ। যাওক,
মোৰ দউতাক আনদিয়িক। মই
তোমাৰ যত্ন লমা।"

যাকোব
আৰুযোচফেক মচিৰত
পুনৰ লগ কৰা হৈছিলি
আৰুগোটেই পৰিয়ালটো
শান্তি আৰুপ্ৰচুৰ পৰমাণে
তাত বাস কৰিছিলি।

ঈশ্বৰে যোচেফক দাসক সন্মান কৰে

ঈশ্বৰৰ বাক্য, বাইবেলত

এই কাহিনী পোৱা যায়

আদিপুস্তক ৩৯-৪৫

ঐ তোমাৰ বাক্য প্ৰকাশে দীপ্তি দিয়ো ॐ

গীতমালা ১১৯:১৩০ পদ

সমাপ্ত

বাইবেলৰ এই কাহিনীয়ে আমাক আমাৰ আশ্চৰ্য্যজনক ঈশ্বৰৰ বিষয়ে কয়,
যিজনাই আমাক নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু যি জনাই আমি তেওঁৰ বিষয়ে জনাতো বাঞ্চা কৰো।

ঈশ্বৰে জানে যে আমি বেয়া কাম কৰিলো, যাক তেওঁ পাপ বুলি আখ্যা দিছে। পাপৰ শাস্তি হৈছে মৃত্যু, কিন্তু
ঈশ্বৰে তোমাক ইমান প্ৰেম কৰে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ যীচুক পঠাই দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাৰ
পাপৰ কাৰণে শাস্তি পাই ত্ৰুচত মৃত্যু বৰণ কৰে। তাৰ পিছত যীচু জীৱিত হ'ল আৰু তেওঁৰ ঘৰ স্বৰ্গলৈ গ'ল।
তুমি যদি যীচুত বিশ্বাস কৰা আৰু তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়ে কৰিব!

তেওঁ এতিয়াই

আহি তোমাত নিবাস কৰিব, আৰু তুমি চিৰকাল তেওঁৰ লগত নিবাস কৰিবা।

তুমি যদি এই সত্যত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া ঈশ্বৰক এইদৰে কোৱা:
প্ৰিয় যীচু, মই বিশ্বাস কৰো যে, আপুনি ঈশ্বৰ, মোৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যু বৰণ
কৰিবলৈ আপুনি মানুহৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে, আৰু এতিয়া আপুনি আকৌ জীৱিত।
মোৰ জীৱনলৈ আইক আৰু মোৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰক, যাতে এতিয়া মই নতুন
জীৱন পাব পাৰো, আৰু এদিন চিৰদিনৰ কাৰণে আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ
আপোনাৰ ওচৰলৈ যাব পাৰো। আপোনাৰ বাধ্য হৈ আপোনাৰ সন্তানৰ দৰে
আপোনাৰ কাৰণে জীয়াই থাকিবলৈ মোক সহায় কৰক। আমেন।

বাইবেলখন পঢ়া আৰু প্ৰতিদিনে ঈশ্বৰৰ লগত কথোপকথন কৰা!

যোহন ৩:১৬ পদ।

